

Bemærkninger til forslaget

EU's Ministerråd har i en række tilfælde overladt lovgivningsmagt til Europa-Kommissionen. Kommissionen har fået adgang til gennem direktiver at udforme konkrete regler på en række områder. Disse konkrete regler er ikke begrænset til de rent tekniske og administrative områder. I en række tilfælde er der tale om lovgivning. Det er uacceptabelt, at Europa-Kommissionen er blevet udstyret med lovgivningsmagt.

For det første strider det mod den danske grundlov, der sætter et klart skel mellem lovgivning og udøvende magt. Lovgivningen må ikke overlades til administrationen.

For det andet kan bemyndigelser ikke overlades til administrative organer, der ikke står til ansvar over for Folketinget. I dansk lovgivning kendes problemet med bemyndigelseslove, hvilket så vidt muligt bør undgås. Mer her gælder dog ministeransvarlighedsloven, og dermed kan Folketinget udøve parlamentarisk kontrol med brugen af de givne bemyndigelser. Europa-Kommissionen kan ikke gøres parlamentarisk ansvarlig for sine direktiver.

For det tredje er det helt forkasteligt, at der ikke er sikkerhed for, at miljøgarantien kan bruges i forhold til kommissionsdirektiver.

For det fjerde er denne embedsmandslovgivning præget af stort hemmelighedskræmmeri. De embedsmandskomiteer, som behandler Europa-Kommissionsdirektiver, er lukkede for offentligheden. Problemet med kommissionsdirektiver blev klart illustreret, da Europa-Kommissionen fremsatte forslag om regler for tilsætningsstoffer til babymad. Danmark gik imod dette kommissionsdirektiv, men den danske regering ville ikke bruge miljøgarantien i denne sag og kunne heller ikke stoppe direktivet, der blev vedtaget i slutningen af februar 1995. Selv om et klart flertal i Folketinget var imod denne lovgivning, måtte vi altså konstatere, at den danske regering var afmægtig over for Europa-Kommissionen.

Et tilsvarende problem kan opstå i sagen om et forslag til kommissionsdirektiv, der åbner op for sprøjtemidlers adgang til det danske grundvand. Europa-Kommissionens forslag til drikkevandsdirektiv be-

handles i Komiteen for Plantebeskyttelse, og hvis Kommissionen kan mønstre et kvalificeret flertal i denne komité, kan direktivet ikke stoppes, og miljøgarantien kan så antagelig heller ikke bruges. Reglerne i forslaget er »katastrofale for Danmark«, sagde miljøminister Svend Auken til Information den 21. februar 1995.

Det må sikres, at Europa-Kommissionens bemyndigelser til at fastsætte lovregler afskaffes – og at også de eksisterende bemyndigelser ophæves, således at vi undgår problemer fremover a la direktivet om drikkevandet. Dette kan løses på forskellig vis. En mulighed er, at Europa-Kommissionens adgang til at udstede direktiver simpelt hen afskaffes. Det er den bedste og mest korrekte løsning, som også ud fra et forfatningsmæssigt synspunkt er den eneste, der kan bringe problemet helt ud af verden. En anden og knap så ideel – men dog brugbar – mulighed er, at det sikres, at ethvert medlemsland til enhver tid kan kræve et forslag til kommissionsdirektiv indbragt for EU's Ministerråd. Dermed bortfalder så den såkaldte komitéprocedure, og sagen behandles som en ministerrådssag. Enhedslisten ønsker naturligvis helst, at sagen så skal afgøres ved enstemmighed i Rådet, og at miljøgarantien naturligvis må gælde.

Som det er for øjeblikket, vil det i de fleste tilfælde være Europa-Kommissionen, som afgør, om en beslutning skal tages nationalt, regionalt eller i EU. Det er medlemmerne af Europa-Kommissionen, som med flertalsafgørelser kan afgøre, om en EU-regel skal foreslås med udgangspunkt i den ene eller den anden paragraf i Maastricht-Traktaten. Hvis der vedtages en forordning i EU – imod det mandat, som den danske minister har fået via det danske Folketings Europaudvalg – kan denne ikke ændres ved en afgørelse i det danske Folketing. Den eneste måde, dette kan undgås på, vil være ved nedlæggelse af et dansk veto i Ministerrådet. Derfor er det vigtigt, at der under ingen omstændigheder kan vedtages forordninger eller direktiver, som kan sætte nuværende dansk lov ud af kraft imod et flertal i Folketinget, eller som kan forhindre, at der i det danske Folketing kan vedtages et lovforslag af mere vidtgående karakter end